

4. Fra *Dansk Ulykkesforsikrings-Forening* om, at der ved en Revision af Ulykkesforsikringslovene maa blive foretaget den Ændring, at „Raadene“s Sammen-sætning maa ske saaledes, at et af deres Medlemmer udpeges af Foreningen. (Indbragt den 15. November 1911 af Folketingsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds, *P. Munch*).

Andragendet er saalydende:

I dansk Lovgivning om Ulykkesforsikring af Arbejdere er det gennemført som Princip — selv hvor Forsikring af Risikoen i bestaaende Selskaber er paabudt —, at Afgørelsen af, hvilken Erstatning der i givet Tilfælde tilkommer en skadelidt, er i Hænderne paa et „Raad“ og sker ganske uden Indflydelse fra vedkommende Forsikrings-selskabs Side. Dette Forhold føles af den danske Ulykkesforsikringsvirksomheds Udøvere som en Skavank ved Lovgivningen. Det at overtage Risikoen ved „Lovforsikringer“ er i og for sig en vanskelig Sag. At fastsætte en rationel Præmie er i sig selv ikke let. Men skal det oven i Købet ske saaledes, at Lovens Fortolkning, Skadens Afgørelse, helt og holdent ligger udenfor Forsikrings-selskabets Omraade, bliver Sagen end mere indviklet og har voldt Ulykkesforsikringsvæsenet meget betydelige Vanskeligheder. Nu skal det vel erkendes, at Arbejderforsikringsraadets Afgørelser i det store og hele have været tilfredsstillende. Men der findes dog Punkter, paa hvilke Ulykkesforsikrings-Sagkundskaben ikke kan være enig med Raadet. Saaledes er f. Eks. en Række Afgørelser af Spørgsmaalet om „Grov Uagtsomhed“ ikke i Overensstemmelse med, hvad man forsikringsmæssigt maa anse for rigtigt; ligeledes har et saa væsentligt Spørgsmaal som senere Genoptagelse af Sager, der have fundet en foreløbig Afgørelse, voldt Forsikringsverdenen betydelige Vanskeligheder. Hensigten med dette Andragende er at anmode Regering og Rigsdag om ved den forestaaende Revision af Ulykkesforsikringslovene at ændre Raadenes Sammensætning saaledes, at et Medlem indstilles til Ministeriets Valg af de anerkendte Selskaber, disse f. Eks. repræsenterede af „Dansk Ulykkesforsikrings-Forening“, i hvilken saavel udenlandske som danske Selskaber ere Medlemmer. Dette forekommer os at være et baade beskedent og rimeligt Ønske, naar Hensyn tages til, at Forsikring af Risikoen antagelig vil blive pligtig efter alle Lovene. Det vilde derved opnaas, at Selskabernes Synspunkter kunde blive fremdragne ved Raadenes Overvejelser, uden at Selskaberne dog fik nogen overvejende Indflydelse paa den endelige Regulering af Skaden. Ulykkesforsikringsverdenen vilde føle sig tilfreds ved at vide, at de berettigede forretningsmæssige Hensyn, som nu ingen Talsmand have ved Afgørelserne, i hvert Fald vilde blive paapegede. At det blev den bestaaende Organisation, der udpegede et saadant Medlem, forekommer os at falde i Traad med Tidens Skik.

Vi anbefale dette vort Andragende til Regeringens og Rigsdagens Velvillie.

Underskrifter.

Udvalget gør ikke Indstilling.

5. Fra *et Udvalg af Mænd og Kvinder fra forskellige Egne af Landet* om, at der af Lovgivningsmagten maa blive truffet Foranstaltninger til, at Ordningen af og Tilsynet med de offentlige Forlystelser m. m. lægges i folkevalgte Myndigheders Hænder. (Indbragt den 17. November af Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds, *J. C. Christensen*).

Andragendet er i det væsentlige saalydende:

Oplysningens og Kulturens almindelige Goder ere ikke nok til at sikre et Folks Udvikling henimod en højere aandelig og legemlig Sundhed og hos det skabe den rette Følelse for Pligt og Ære. Det er ogsaa nødvendigt at stoppe nogle af de Smittekilder, der i saa høj Grad virke nedværdigende og forraaende paa Mennesker. Vi tænke herved særlig paa en stor Del af vore offentlige Forlystelser m. m., som staa i et skærende Misforhold til vort Folks almindelige Kulturstandpunkt. En af Hovedaarsagene til dette beklagelige Forhold se vi deri, at Ordningen af og Tilsynet med disse Forhold ere undtagne Befolkningen og lagte i Hænderne paa Myndigheder, som